

કર્મશક્તિ અને કર્મફળનો આધારભૂત સિદ્ધાંત

દીપાબેન રાવલ, ડૉ. પારુલ મહેતા

શોધછાત્ર, સૌરાષ્ટ્ર યુનિવર્સિટી
માર્ગદર્શક, સૌરાષ્ટ્ર યુનિવર્સિટી

સારાંશ:

માનવજીવનનું મૂળ તત્વ કર્મ છે. મનુષ્ય જે વિચારે છે, બોલે છે અને કરે છે તે ત્રણેય ક્ષેત્રોમાં તેની “કર્મશક્તિ” પ્રતિબિંબિત થાય છે. આ શક્તિ એ આંતરિક દૈવી ઊર્જા છે, જે માણસને ક્રિયાશીલ, પ્રેરિત અને ઉત્સાહી રાખે છે. માનવજીવનના મૂળમાં “કર્મ” એ જ એનો સાચો પરિચય છે. મનુષ્યના વિચારો, શબ્દો અને ક્રિયાઓ આ ત્રણેનો સમન્વય જ્યારે સકારાત્મક દિશામાં ચાલે છે, ત્યારે જ જીવન પૂર્ણતા તરફ આગળ વધે છે. આ શક્તિ જ “કર્મશક્તિ” તરીકે ઓળખાય છે. કર્મશક્તિ એ આંતરિક શક્તિ છે, જે મનુષ્યને ઉન્નતિ કે પતન તરફ દોરી જાય છે.

સૂચક શબ્દો: કર્મ, કર્મશક્તિ, કર્મ સિદ્ધાંત, નિષ્કામ કર્મ, ધર્મ, પ્રેરણા, મનોબળ, જીવન શિક્ષા, ધર્મમાર્ગ

પ્રસ્તાવના:

માનવજીવનનું વાસ્તવિક તત્વ અને તેની પ્રગતિનો આધાર “કર્મ” છે. જન્મથી મરણ સુધી મનુષ્ય સતત કોઈ ને કોઈ ક્રિયામાં જોડાયેલો રહે છે જેમ કે વિચાર, વાણી અને વર્તનનો આ અનંત પ્રવાહ જ તેને તેની ઓળખ આપે છે. આ ક્રિયાશીલતાને દિશા આપનાર આંતરિક શક્તિ “કર્મશક્તિ” તરીકે ઓળખાય છે. મનુષ્ય જે રીતે આ શક્તિનો ઉપયોગ કરે છે, તે મુજબ તેનું જીવન સુખી કે દુઃખી, ઉન્નત કે પતિત બને છે. શાસ્ત્રોમાં કર્મને બ્રહ્માંડનો શાશ્વત નિયમ કહેવામાં આવ્યો છે. વિશ્વના દરેક કાર્યનો કોઈ ને કોઈ પરિણામ હોય છે અને આ જ પરિણામને “કર્મફળ” કહેવામાં આવે છે. જેવું બીજ વવાય, તેવું જ ફળ મળે; તેમ મનુષ્યના સારા કે ખરાબ કૃત્યોનું ફળ સમયાનુકૂળ જીવનમાં પ્રગટ થાય છે. આ સિદ્ધાંતમાં કોઈ પક્ષપાત નથી, માત્ર ન્યાય અને સમતાનો અડગ નિયમ છે. ભગવદ્ ગીતા કહે છે કે માણસનો અધિકાર માત્ર કર્મ કરવા પર છે; ફળ પર નહીં.¹ આ જ વિચારધારા કર્મશક્તિ અને કર્મફળનાં તત્વને વધુ ઊંડાઈથી સમજવામાં માર્ગદર્શક બની જાય છે. કારણ કે કર્મ કરવાનું સ્વાતંત્ર્ય મનુષ્ય પાસે છે, પરંતુ તેના પરિણામો બ્રહ્માંડના અચૂક નિયમો અનુસાર નક્કી થાય છે. આ પ્રકરણમાં કર્મ, કર્મફળ અને કર્મશક્તિના આધ્યાત્મિક, નૈતિક તથા તત્વજ્ઞાનિક સ્વરૂપનું વિશ્લેષણ છે જેમાં મનુષ્યના જીવન, વર્તન અને ભવિષ્ય પર તેના પ્રભાવનું સ્પષ્ટ પ્રતિબિંબ જોવા મળે છે. અંતે, મનુષ્ય પોતાના કર્મોથી જ જીવનનું ઘડતર કરે છે અને પોતાનાં ભાગ્યનો શિલ્પી બની જાય છે.

શોધપરિધિ:

“જ્ઞાનં જ્ઞાનં પરિજ્ઞાનાત ત્રિવિધા કર્મચોદન |

કારણં કર્મ કરતેતિ ત્રિવિધિહિ કર્મસંગ્રહ ||”²

આ સંશોધનનો વ્યાપ મુખ્યત્વે કર્મ, કર્મશક્તિ અને કર્મફળના આધ્યાત્મિક તથા તત્વજ્ઞાનિક સ્વરૂપના વિશ્લેષણ પર કેન્દ્રિત છે. માનવજીવનની રચના, તેની ક્રિયાશીલતા અને તેની પ્રગતિમાં કર્મની ભૂમિકા કેવી રીતે કાર્ય કરે છે, તેનો

¹ શ્રીમદ્ભગવદ્ગીતા (૨|૪૭) ગીતાપ્રેસ ગોરખપુર, પૃ.૧૨૭

² શ્રીમદ્ભગવદ્ગીતા (૧૮|૧૮) ગીતાપ્રેસ ગોરખપુર, પૃ.૧૧૪૦

अभ्यास आ संशोधननो केन्द्रबिंदु छे. भगवद गीता, उपनिषदो, संत साहित्य अने आधुनिक विचारकोना ग्रंथो आ अभ्यास माटे मुभ्य आधाररूप छे, जे कर्मसिद्धांतने विविध द्रष्टिकोणोथी समजवामां सहाय करे छे.

“कर्मण्येवाधिकारस्ते मा फलेषु कदाचन ।

मा कर्मफलहेतुर्भूर्मा ते सङ्गोऽस्त्वकर्मणि ॥”³

अही कर्मशक्तिना मनोचिकित्सात्मक अने आंतरिक पासाओने पण स्थान आपवामां आव्युं छे. मनुष्यना विचारो, संकल्पो, भावनाओ अने वृत्तियो तेना कर्मोने केवी असर करे छे अने कर्मोना इण रूपे जिवनमां केवी प्रतिक्रिया सर्जय छे, ते अंगे विगतवार समजवानो प्रयत्न करवामां आव्यो छे. विचारो अने कर्म वच्येनुं सूक्ष्म तत्व अने तेना परिणामोनी अभ्यास अही वधु मानसशास्त्रीय परिमाण आपे छे.

“यथाकर्म यथाश्रुतं ह्येषा पुरुषस्य श्रद्धा भवति ।”⁴

कर्मइणना कारण-परिणाम सिद्धांतने आ संशोधनमां विशेषमां समावेश करवामां आव्यो छे. संयित, प्रारब्ध अने क्रियामाण आ त्रण प्रकारना कर्मो व्यक्तिना जिवन पर केवी असर करे छे अने तेनी दैनिक घटनाओ, संजोगो अने अनुभवो साथे तेमनो शुं संबंध छे, ते पण आ अभ्यासना व्यापमां आवे छे. कर्मइणना न्यायसिद्धांतने समजवा माटे आध्यात्मिक ग्रंथो तथा जिवनानुभव बनेनो आधार लेवायो छे.

“ध्यायतो विषयान्पुंसः सङ्गस्तेषूपजायते ।

सङ्गात् संजायते कामः कामात्क्रोधोऽभिजायते ॥”⁵

“क्रोधाद्भवति सम्मोहः सम्मोहात्स्मृतिविभ्रमः ।

स्मृतिभ्रंशाद् बुद्धिनाशो बुद्धिनाशात्प्रणश्यति ॥”⁶

ध्यानमांथी काम, कामथी कर्म, अने कर्मथी कर्मइणनी उत्पत्ति थाय छे. आम अही मनुष्यना विचारजगत, तेनी वृत्तियो अने आंतरिक भावना साथे संकलायेल छे. कर्मशक्ति केवी रीते शुद्ध, अपवित्र, उद्दीपक अथवा निष्काम बने छे अही सदाचार, धर्म, निष्कामभाव, परोपकार अने नैतिक वर्तन जेवा गुणोनुं कर्मशक्ति साथेनुं संबंध पण अध्ययन करे छे. मानव वर्तन अने समाजना नैतिक माणजानी रचनामां कर्मतत्व केवी रीते महत्वपूर्ण भूमिका लजवे छे, तेनुं विस्तृत मूल्यांकन करवामां आव्युं छे. व्यक्तिगत विकास अने समाजनी समृद्धि बने कर्मनी गुणवत्ता पर निर्भर छे, अे अंगे पण आ अभ्यास प्रकाश पाडे छे.

आ शोध मुभ्यत्वे आध्यात्मिक अने तत्वज्ञानिक साहित्य पर आधारित छे, तेथी वैज्ञानिक मापन अथवा प्रयोगात्मक परीक्षणोनी सीमितता रहेथे. तेम छातां, कर्म अने कर्मइणना सिद्धांतने मानवजिवनना अनुभवो, वर्तन अने जिवनदर्शन द्वारा समजवानो प्रयास संशोधनने व्यापक अने सर्वसमावे बनावे छे. आ रीते आ अभ्यास कर्मशक्ति अने कर्मइणना सिद्धांतने सर्वांगी रीते समजवानुं अेक सर्वोत्तम माध्यम बने छे.

आ कर्म मानवना व्यक्तित्व निर्माण, लाग्य घडतर अने जिवननी आंतरिक यात्रा साथे पण जोडायेलो छे. कर्मशक्ति मात्र कार्य नथी, परंतु आत्मानी उद्ववती शक्ति छे, जे मनुष्यने तमसथी रजस अने रजसथी सत्व तरङ लई जाय छे. जिवननी दरेक घटना, दरेक अनुभव अने दरेक संजोग कर्मइणना नियमोथी संचालित छे तेथी आ अभ्यास अही गूढ सिद्धांतने सरण, शुद्ध अने आध्यात्मिक दृष्टिअे समजवानो प्रयत्न करे छे.

समापनः

“कर्मशक्ति अने कर्मइणनो आधारभूत सिद्धांत” आपणने शीभवे छे के- जिवनमां कोई पण क्रिया व्यर्थ नथी. आपणां

³ श्रीमद्भगवद्गीता (२।४७) गीताप्रेस गोरखपुर, पृ.१२७

⁴ बृहदारण्यक उपनिषद (४।४।७)

⁵ श्रीमद्भगवद्गीता (२।६२) गीताप्रेस गोरखपुर, पृ.१५०

⁶ श्रीमद्भगवद्गीता (२।६३) गीताप्रेस गोरखपुर, पृ.१५०

दरेक विचार, दरेक शब्द अने दरेक कर्म ब्रह्मांडमां ठीक तरीके असर करे छे. आ असर तरत न देभाय, પણ पछी जिवनमां तेना परिणाम जोवा मणे छे. ज्यारे आपणे शुद्ध भावणी कर्म करीये, त्यारे आ ठीक हंमेशा आपणुं रक्षण करे छे अने जिवनमां सारा परिस्थितियो लावे छे. तेथी, माणसे भाग्य पर संपूर्ण आधार न राखवो, परंतु पोताना कर्म पर विश्वास राखवो जोईये. कर्म ज जिवननो आधार छे, कर्म ज आत्मानो प्रकाश छे, अने कर्म ज माणसने परम पवित्रता तरङ्ग लई जाय छे. साया विचार अने निष्काम कर्म जिवनमां सकारात्मक ठीक अने भुशी लावे छे. अंते, मनुष्य पोताना कर्मोथी ज पोतानो भाग्य बनावे छे, अने करेला कर्मो ज जिवनना मार्गने अने लविष्यने उज्जवण बनावे छे.

संदर्भ सूचि:

- [1] श्रीमद् भगवद् गीता – गीताप्रेस गोरखपुर, हिन्दी टीका.
- [2] श्रीमद् भगवद् गीता – गीताप्रेस गोरखपुर, गुजराती टीका.
- [3] बृहदारण्यक उपनिषद् 4.4.5.
- [4] राधाकृष्णन, एस. (1953). The Principal Upanishads. लंदन: जॉर्ज एलन एंड अनविन.
- [5] द्विवेदी, एच. पी. (संपादक). (2018). कबीर ग्रंथावली. वाराणसी: नागरी प्रचारिणी सभा.
- [6] Geeta Press, Gorakhpur. (2020). Shrimad Bhagavad Gita (with Sanskrit text and commentary by Swami Ramsukhdasji). Gorakhpur: Geeta Press.
- [7] Vivekananda, Swami. (1896). Karma Yoga. Kolkata: Advaita Ashrama.
- [8] Gandhi, M. K. (1946). The Bhagavad Gita According to Gandhi. Ahmedabad: Navajivan Publishing House.